

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 5To/145/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2318010074
Dátum vydania rozhodnutia: 06. 06. 2019
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Kristína Ferencziová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2019:2318010074.3

Uznesenie

Krajský súd v Trnave, v senáte zloženom z predsedníčky senátu Mgr. Kristíny Ferencziovej a sudcov JUDr. Martina Žovince a JUDr. Kataríny Batisovej, v trestnej veci obžalovaného G. H., pre prečin nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Galanta zo dňa 15.6.2018, č.k. 31T/15/2018, na verejnom zasadnutí konanom dňa 6.6.2019, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Trestného poriadku sa odvolanie obžalovaného G. H., nar. XX.XX.XXXX, zamietá.

odôvodnenie:

Napadnutým rozsudkom bol obžalovaný G. H. uznaný za vinného z prečinu nedovolenej výroby omamných a psychotropných látok, jedov alebo prekurzorov, ich držanie a obchodovanie s nimi podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona, ktorého sa mal dopustiť na tom skutkovom základe, že od presne nezisteného dňa až do 22:35 hod. dňa 04.05.2017 v obci H. u seba neoprávnene prechovával pre vlastnú potrebu 1 ks igelitového uzatvárateľného vrečka, ktoré podľa znaleckého posudku č. PPZ-KEU-BA-EXP-2017/6118 obsahovalo konope s hmotnosťou 1 689 mg, s priemernou koncentráciou THC 7,6 % hmotnostných, čo je množstvo prevyšujúce 3 bežné jednotlivé dávky drogy, pričom v zmysle zákona č. 139/1998 Z. z. o omamných látkach, psychotropných látkach a prípravkoch v znení neskorších predpisov sú rastliny rodu Cannabis (konopa) zaradené do I. skupiny omamných látok a tetrahydrokonabinol (THC) je zaradený do I. skupiny psychotropných látok,

za to súd obžalovanému podľa § 171 ods. 2 Trestného zákona s použitím § 37 písm. h) § 38 ods. 4, § 42 ods. 1 Trestného zákona uložil súhrnný trest odňatia slobody vo výmere 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 1 s poukazom na § 49 ods. 1 písm. a) Trestného zákona mu súd výkon uloženého trestu podmienene odložil a podľa § 51 ods. 2 Trestného zákona mu určil skúšobnú dobu podmienene odsúdenia s probačným dohľadom v trvaní 2 (dva) roky.

Podľa § 51 ods. 3 písm. b) Trestného zákona súd zároveň uložil obmedzenie v rámci skúšobnej doby podmienene odsúdenia - zákaz požívania alkoholických nápojov a iných návykových látok.

Podľa § 42 ods. 2 Tr. zák. súd zrušil výrok o treste uložený mu trestným rozkazom Okresného súdu Galanta sp. zn. 0T/107/2017 zo dňa 07.05.2017, právoplatný dňa 07.05.2017, ako aj všetky ďalšie rozhodnutia na tento výrok obsahovo nadväzujúce, ak vzhľadom na zmenu ku ktorej došlo zrušením, stratili podklad.

Proti tomuto rozsudku podal v zákonnej lehote odvolanie obžalovaný, ktoré následne odôvodnil prostredníctvom svojho obhajcu. V písomných dôvodoch odvolania poukázal na to, že súd dospel k nesprávnym skutkovým zisteniam. Osobná prehliadka podľa ustanovenia § 99 ods. 4 Trestného poriadku nebola vykonaná vôbec, a už vôbec nie na adrese H. č. 1177 v bytovke. Vie to potvrdiť otec obžalovaného, ktorý sa v bytovke nachádzal. Potvrďuje to aj úradný záznam zo dňa 21.6.2017, kde sa uvádza, že obžalovaný bol po zadržaní poučený a následne vyzvaný, či nemá u seba veci pochádzajúce z trestnej činnosti, a ak áno, aby ich dobrovoľne vydal. Policajti teda iba skúšali, či sa v

držbe u obžalovaného nenachádza zakázaná látka a o tejto nemali žiadnu predchádzajúcu vedomosť. Obžalovaný uviedol, že na policajnej stanici bol vyzvaný na vyloženie osobných vecí, čo je potrebné považovať za osobnú prehliadku, na ktorej vykonanie však neexistovali dôvody. Ak policajti už raz nájde vec dôležitú pre trestné konanie, nie je potrebné ho vyzývať na jej vydanie. V zápisnici o zadržaní osoby je uvedené, že pri prehliadke boli nájdené veci. V spise sa nenachádza zmienka o tom, že by bola vo veci pred tým, že bola obžalovanému uložená výzva, vykonaná osobná prehliadka, ale celý spisový materiál je nesený v duchu dobrovoľného vydania veci na výzvu policajta, ktorý sa dopytoval, či obžalovaný (náhodou) nemá u seba veci pochádzajúce z trestnej činnosti, a ak ich má, aby ich vydal. Obsah spisového materiálu celkom jednoznačne vylučuje predchádzajúce vykonanie osobnej prehliadky podľa ustanovenia § 99 ods. 4 Trestného poriadku. Nedostatkom zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody je tiež to, že pri osobnej prehliadke sa vyžaduje prítomnosť nezúčastnenej osoby. V tomto prípade sa však jednalo o príslušníkov PZ, ktorí zadržovali obžalovaného, teda ich prítomnosť nenapĺňa účel ustanovenia § 105 ods. 2 TP, pretože majú pomer k veci, keďže boli zakročujúcim policajtom voči obžalovanému. Znalecký posudok KEU PZ je nepoužiteľný a neprípustný, pretože bol vypracovaný pred vznesením obvinenia, uznesenie o pribratí znalca bolo doručené obžalovanému 5.5.2017, obvinenie bolo vznesené (doručené obvinenému) 18.7.2017. Ak je pribratie znalca pred samotným vznesením obvinenia, nemá šancu namietat samotné vecné dôvody podávaného znaleckého posudku, samotnú osobu znalca. Prokurátor mal znalca po vznesení obvinenia opätovne pribrať, uznesenie doručiť obvinenému a obhajcovi a umožniť im vyjadriť sa k osobe znalca a k položeným otázkam. V prípade preukázania viny by mal byť skutok právne kvalifikovaný podľa ustanovenia § 171 ods. 1 Trestného zákona. Súd uviedol, že zadržané množstvo prevyšuje 3 jednorazové dávky drogy. Súd neuviedol, z akých úvah v tejto súvislosti vychádzal. Podľa hmotnostného kritéria rastliny rodu Cannabis je potrebné za obvykle jednorazovú dávku pre vlastnú potrebu považovať množstvo omamnej látky zodpovedajúce 500 mg. V prejednávanej veci mala zaistená marihuana hmotnosť 1689 mg, teda sa malo jednať o 3 jednorazové dávky, pričom zvyšok nedosahuje ani polovicu hmotnosti, ktorú vyžaduje súdna prax na to, aby sme mohli hovoriť o jednorazovej dávke drogy. V odôvodnení súdu tiež absentuje zmienka o materiálnom korektíve, nakoľko sa jedná o prečin, pretože základným predpokladom trestnej zodpovednosti je bezpečné zistenie, či konanie nesie nielen všetky formálne znaky prečinu, ale i toho, či ide o prečin aj v intenciách ods. 2 §10 TZ. Omamné látky sa v držbe obžalovaného nachádzali len niekoľko minút, možno jednu hodinu, je otázka, či je táto doba dostatočná na to, aby sa mohlo hovoriť o trestnej zodpovednosti obžalovaného.

Na týchto odvolacích dôvodoch zotrval obžalovaný aj na verejnom zasadnutí, ktoré tunajší súd nariadil na rozhodnutie o jeho odvolaní. Prokurátor navrhol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné zamietnuť.

Podľa § 315 Trestného poriadku o odvolaní proti rozsudku okresného súdu rozhoduje krajský súd. O odvolaní proti rozsudku Špecializovaného trestného súdu rozhoduje najvyšší súd.

Podľa § 316 ods. 1, ods. 3 Trestného poriadku:

1) Odvolací súd zamietne odvolanie, ak bolo podané oneskorene, osobou neoprávnenou alebo osobou, ktorá sa odvolania výslovne vzdala alebo znovu podala odvolanie, ktoré v tej istej veci už predtým výslovne vzala späť alebo bolo podané proti výroku, proti ktorému nie je prípustné.

3) Odvolací súd zruší napadnutý rozsudok a vec vráti súdu prvého stupňa, aby ju v potrebnom rozsahu znovu prejednal a rozhodol, ak zistí, že

a) súd rozhodol v nezákonnom zložení,

b) obžalovaný nemal obhajcu, hoci išlo o prípad povinnej obhajoby, alebo

c) hlavné pojednávanie bolo vykonané v neprítomnosti obžalovaného, hoci na to neboli splnené zákonné podmienky.

Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku ak nezamietne odvolací súd odvolanie podľa § 316 ods. 1 alebo nezruší rozsudok podľa § 316 ods. 3, preskúma zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo. Na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1.

Podľa § 319 Trestného poriadku odvolací súd odvolanie zamietne, ak zistí, že nie je dôvodné.

Podľa § 321 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd zruší napadnutý rozsudok aj

a) pre podstatné chyby konania, ktoré napadnutým výrokom rozsudku predchádzali, najmä preto, že boli porušené ustanovenia, ktorými sa má zabezpečiť objasnenie veci alebo právo obhajoby,

b) pre chyby v napadnutých výrokoch rozsudku, najmä pre nejasnosť alebo neúplnosť jeho skutkových zistení alebo preto, že sa súd nevysporiadal so všetkými okolnosťami významnými pre rozhodnutie,

- c) ak vzniknú pochybnosti o správnosti skutkových zistení napadnutých výrokov, na ktorých objasnenie treba dôkazy opakovať alebo vykonať ďalšie dôkazy,
- d) ak bolo napadnutým rozsudkom porušené ustanovenie Trestného zákona,
- e) ak je uložený trest neprimeraný, alebo
- f) ak je rozhodnutie o uplatnenom nároku poškodeného na náhradu škody v rozpore so zákonom.

Krajský súd v Trnave ako odvolací súd podľa § 315 Trestného poriadku preskúmal napadnutý rozsudok v zmysle § 316 Trestného poriadku a zistil, že nie je dôvod na zamietnutie odvolaní v zmysle § 316 ods. 1 Trestného poriadku, ani na zrušenie napadnutého rozsudku podľa § 316 ods. 3 Trestného poriadku. Odvolanie podal obžalovaný ako oprávnená osoba, v zákonnej lehote a proti výroku o vine a treste, proti ktorým je tento opravný prostriedok prípustný. Podľa § 317 ods. 1 Trestného poriadku odvolací súd preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a tak zistil, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné. V postupe okresného súdu neboli zistené chyby, ktoré by mohli spôsobiť nesprávnosť niektorého výroku rozsudku.

Okresný súd skutok opísaný v obžalobnom návrhu prejednal v celej šírke v súlade s ustanovením § 278 Trestného poriadku a z vykonaných dôkazov po ich vecnom vyhodnotení vyvodil skutkové závery, ktoré z nich vyplývajú, a skutok posúdil podľa znakov trestného činu, z ktorého uznal obžalovaného za vinného. Z výsledkov vykonaného dokazovania bolo preukázané, že obžalovaný sa dopustil skutku tak, ako mu je kladený za vinu obžalobou a prvostupňovým rozsudkom.

Okresný súd v súlade s požiadavkou zákonodarcu v písomnom odôvodnení napadnutého rozsudku jasne a zrozumiteľne a veľmi podrobne vyložil, ktoré skutočnosti vzal za dokázané, o ktoré dôkazy svoje skutkové zistenia oprel, a akými úvahami sa spravoval pri hodnotení vykonaných dôkazov.

Z odôvodnenia je taktiež zrejmé, akými právnymi úvahami sa okresný súd spravoval, keď posudzoval dokázané skutočnosti podľa príslušných ustanovení zákona v otázke viny a tiež ako sa vyrovnal s obhajobou obžalovaného.

So závermi okresného súdu sa odvolací súd v plnom rozsahu stotožňuje. K námietke obžalovaného krajský súd uvádza, že okresný súd vyložil o ktoré dokázané skutočnosti a úvahy pri svojom rozhodnutí oprel svoje závery a rozhodnutie nemožno považovať za arbitrárne.

Všetky vo veci vykonané dôkazy okresný súd v dôvodoch napadnutého rozsudku veľmi podrobne rozoberá, preto krajský súd v podrobnostiach na tieto dôkazy len poukazuje.

Z usvedčujúcich dôkazov krajský súd poukazuje predovšetkým na zápisnice o zadržaní a obmedzení osobnej slobody, o vydaní veci, výpoveď obžalovaného z prípravného konania, znalecký posudok KEÚ PZ Bratislava.

K ďalším odvolacím námietkam obžalovaného krajský súd uvádza:

Po vyhodnotení vykonaného dokazovania možno dospieť k záveru, že neboli zabezpečené, predložené, a teda ani vykonané také dôkazy, také skutočnosti, ktoré by po formálnej alebo materiálnej (obsahovej) stránke spochybnili zápisnice orgánu činného v trestnom konaní a ktoré by tak spôsobili nezákonnosť a nepoužiteľnosť dôkazov v tomto konaní, usvedčujúcich obžalovaného. Obzvlášť keď obsah zápisnice o zadržaní a aj zápisnice o vydaní veci bol podporený aj výpoveďou obžalovaného urobenou v prípravnom konaní. Čo sa týka námietky obžaloby k zápisnici o vydaní veci, námietok k formálnym nedostatkom a k tomu, že podľa obhajoby sa v prípade osobnej prehliadky jednalo de facto o iný úkon ako bol podľa zápisnice zaznamenaný, pričom na tento iný úkon (služobný zákrok) neboli splnené podmienky, odvolací súd dospel k záveru, že osobná prehliadka podľa § 99 ods. 4 Trestného poriadku bola vykonaná v súlade so zákonom, tvrdenia o spochybnovaní miesta prevedenia a realizácie úkonu sú nepodložené. Nie je zrejmé, aké náležitosti majú chýbať v spomínaných zápisniciach.

Možno dať za pravdu obhajobe jedine v tom, že po nájdení veci pri osobnej prehliadke sa tieto (nájdené) veci zaistia, a tak zabezpečia pre potreby trestného konania, a preto sa následné vydanie veci (výzva na vydanie veci) javí ako nadbytočné. Oprávnenosť osobnej prehliadky je však v tomto prípade nepochybná, s čím sa správnym spôsobom v odôvodnení rozhodnutia vysporiadal aj okresný súd. Treba poukázať na konkrétne okolnosti tohto konania, obžalovaný bol zadržaný pre podozrenie zo spáchania trestného činu nebezpečného vyhrážania.

Čo sa týka odvolacích námietok obžalovaného k právnej kvalifikácii, založených na postupe určovania množstva zaistenej drogy, s týmito sa možno stotožniť do tej miery, že z rozhodovacej činnosti súdov vyplýva, že za obvykle jednorazovú dávku drogy v prípade sušenej konopy -marihuany treba považovať množstvo zodpovedajúce 500 mg sušeného rastlinného materiálu, za predpokladu, že obsahuje dostatočné množstvo účinnej látky schopnej ovplyvniť psychiku človeka.

Krajský súd podotýka, že sa stotožňuje s takým právnym názorom, ktorý poukazuje na definíciu pojmu obvykle jednorazová dávka ako minimálnej priemernej celkovej hmotnosti jednej dávky, ktorá sa

spravidla konzumuje pri jednom použití, teda vyjadruje konzumný priemer, a to s ohľadom na zistené údaje zaznamenané Národným monitorovacím centrom pre drogy. Treba však poukázať zároveň aj na to, že v súlade s uvedeným právnym názorom ide o kombináciu dvoch kritérií, a to okrem kritéria hmotnostného aj o kritérium množstva účinnej látky v zaistenej droge. Krajský súd pre úplnosť dodáva, že sa možno stotožniť so záverom o nutnosti stanovenia určitej konkrétnej hmotnosti danej drogy, ktorú je možné považovať za obvykle jednorazovú dávku drogy za účelom možnosti stanovenia hmotnostnej hranice od ktorej by sa mohol následne odvíjať násobok obvykle jednorazovej dávky drogy.

V trestnej veci obžalovaného H. je podstatné, že celkové zaistené množstvo marihuany činilo 1689 mg. Ak za účelom zistenia, o koľko obvykle jednorazových dávok sa jedná, použije súd násobky čísla 500 (500 mg ako jedna obvykle jednorazová dávka sušenej konope), zistí, že v danom prípade sa jedná o viac ako tri obvykle jednorazové dávky obsiahnuté v zaistenom množstve (1689 mg : 500 = 3,378). V zmysle ustanovenia 171 ods. 1 Trestného zákona kto neoprávnene prechováva pre vlastnú potrebu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor, potrestá sa odňatím slobody až na tri roky. Podľa § 135 ods. 1 Trestného poriadku sa prechovávaním omamnej látky, psychotropnej látky, jedu alebo prekurzoru pre vlastnú potrebu sa rozumie mať neoprávnene v držbe po akúkoľvek dobu omamnú látku, psychotropnú látku, jed alebo prekurzor v množstve, ktoré zodpovedá najviac trojnásobku obvykle jednorazovej dávky na použitie, a to pre osobnú spotrebu. Z uvedeného zaisteného množstva v prípade obžalovaného H. tak možno dospieť k záveru, že sa nejedná o najviac trojnásobok obvykle jednorazovej dávky na použitie, ale o množstvo, ktoré počet troch dávok prekračuje. Je mylný názor obhajoby, že množstvo drogy prekračujúce počet troch dávok musí zároveň predstavovať ďalšiu, minimálne jednu obvykle jednorazovú dávku drogy.

Z uvedeného dôvodu je právna kvalifikácia tak, ako k nej dospel okresný súd vo svojom rozhodnutí správna. A to napriek tomu, že z vyššie uvedených úvah krajského súdu v zhode s podaným odvolaním je zrejmé, že krajský súd pri určení množstva zaistenej drogy nevychádza z kritérií, používaných znaleckým ústavom, teda len z množstva účinnej látky, ale z kombinácie hmotnostného a kvalitatívneho kritéria.

K námietke k nepoužiteľnosti dôkazu - znaleckého posudku - krajský súd len podotýka, že táto nie je dôvodná, pretože práva obžalovaného vyjadriť sa k osobe znalca, k položeným otázkam, neboli porušené. Napriek tomu, že uznesenie o pribratí znaleckého ústavu bolo vydané pred vydaním uznesenia o vznesení obvinenia (a jeho doručením obvinenému), zo spisového materiálu vyplýva, že uznesenie o pribratí KEÚ PZ Bratislava bolo G. H. doručené, a to dňa 5.5.2017 (čo nepopiera ani obhajoba). Mal teda možnosť sa k osobe znalca vyjadriť, a vyjadriť sa aj k rozsahu, obsahu a kvalite položených otázok. Obhajobou poukazované judikáty sa týkajú situácií, kedy uznesenie o pribratí znalca nebolo vôbec obvinenému doručené. Zároveň sa v tomto konaní nejedná o znalecké dokazovanie, ktoré by bolo možné opätovne vykonať po vznesení obvinenia, preskúmaný (zaistený) materiál bol spotrebovaný.

Námietka obhajoby k nevysporiadaniu sa s otázkou závažnosti vykonaného činu - tzv. materiálny korektív - je dôvodná. Jedná sa o materiálny znak skutkovej podstaty trestného činu, pričom okresný súd nepremietol úvahy o tom, prečo považuje tento znak za prítomný a naplnený, do obsahu odôvodnenia svojho rozhodnutia. Čo však nepochybne vyplýva z výroku rozhodnutia, keďže okresný súd uznal obžalovaného za vinného zo spáchania trestného činu.

Krajský súd toto pochybenie nepovažuje za dôvod zrušenia veci a vrátenia na nové prejednanie a rozhodnutie. Naplnenie tzv. materiálneho korektívu vyplýva zo zabezpečených dôkazov, pri rozhodovaní sa zohľadňuje osoba obžalovaného (súdne trestaný, priestupkovo opakovane prejednávaný, a to aj za priestupky proti občianskemu spolunažívaniu, proti poriadku vo verejných veciach) a okolnosti prípadu (súbežne spáchaná násilná trestná činnosť - prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, ods. 2 TZ, opakovaná skúsenosť s drogami, závislosť na alkohole).

Keďže všetky dôkazy preukazujúce vinu obžalovaných boli vykonané v súlade so zákonom a ani odvolací súd nezistil dôvod týmto neveriť, osvojil si výrok o vine a právnom posúdení skutku z prvostupňového rozsudku.

Rovnako správne postupoval okresný súd aj pri úvahách o druhu a výmere trestu obžalovanému. Okresný súd správne zhodnotil závažnosť konania obžalovaného, osobné pomery, charakter celkovej trestnej činnosti. Súhrnný podmienený trest odňatia slobody v dolnej polovici upravenej trestnej sadzby je aj podľa názoru odvolacieho súdu trestom spravodlivým a zákonným, ktorý plní najmä úlohu individuálnej prevencie u obžalovaného.

Krajský súd preto zamietol odvolanie obžalovaného ako nedôvodné.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustný riadny opravný prostriedok.